

Forhold ordnes? Skulde det nu være vor Indenrigsminister, som gik uden om vor Finantsminister og sluttede Contract med Monarchiets Finantsminister i den samme Person, eller skulde det være den ærede Minister, som indenfor sine egne Grændser afgjorde det med sig selv? Jeg vil nævne et andet Exempel; sæt at vi, som vi maatte ønske, fik en Lov, der gav Statsrevisionen Myndighed til paa visse Tider at undersøge vore Kasseforhold, har saa ikke den ærede Minister lagt Mærke til, hvor umuligt det er at undersøge Amtsforvalternes Kasseforhold, naar man ikke tillige undersøger det Forhold, hvori de staae til Communen, og hvorledes skulde vor Statsrevision kunne undersøge den ærede Ministers særlige Kasseforhold, naar den ikke tillige fik Lov til at undersøge Monarchiets, og vilde han, isald en saadan Lov kom ud, kunne underkaste sig den? Vi have havt Exempler paa, hvorledes man har forsøgt i Amtsforvalterkasserne at skjule Underbalance, som vistnok ikke var langt fjernet fra Underfløb, ved for visse Dage at benytte de Midler, der laae i Kassen, tilhørende Communen. Det samme kunde en Finantsminister gjøre — jeg siger ikke, at denne Finantsminister kan gjøre det, thi det er paa det personlige Gebeet — men det kunde en Finantsminister gjøre i en snever Bending, og begriber ikke den ærede Finantsminister — og her taler jeg, fordi jeg vilde ønske, at han selv vilde forsøge at frigjøre sig for denne Stilling — begriber, siger jeg, ikke den ærede Minister, at efter hvad han selv har sagt os om, hvor lidet han har gjort Brug af de Midler, der ere vendte tilbage, nærmest fordi der var visse politiske Hensyn, hvorfor man ikke kunde tage dem i Beslag, at vi maae betragte ham som en Hæremester med en Stav i Haanden, der slaaer Penge af Jorden, naar vi see Udgifter foretagne, uden at vide, hvorfra Dækningsmidlerne komme; — ane det, kunne vi ganske vist; men vilde jeg benytte Reiligheden og gaae nærmere ind paa Sagen, da kjender jeg Svaret: det ligger udenfor dit Omraade, det veed Du ikke Noget om. Den ærede Minister har sagt, at naar en saadan Sondring skulde finde Sted, havde jeg omtalt, at vi skulde have et særligt Finantsdepartement eller en Departementschef, hvad man nu vil

kalde det; men det har jeg ikke sagt; jeg tilraadede derimod en Omordning af Ministeriet, hvorved vi fik vort særlige Finantsministerium, saaledes, at der dog kun blev i det Hele tre Ministerier; men jeg skal ikke forfølge denne Tanke videre. Den ærede Minister sagde: Dermed er Sondringen ikke afgjort; vi maae stige længere ned og komme til de underordnede Kasseforvaltere, og han mener sandshuligviis dermed Amtsforvalterne og Opkrævningsbetjentene; dertil vil jeg sige, at dermed har han nu — ja, nu har han det vel, men indtil den høitærede Minister blev vor Finantsminister havde han ikke Noget at bestille dermed. Han har i den Henseende ikke havt Andet at bestille end at tage imod Pengene fra Indenrigsministeren, vor Finantsminister, for at indsætte dem i sin Kasse til Forrentning; og har han havt Andet at bestille dermed, er han gaaet udenfor sin Competence. Det kommer ikke os ved, at han har fungeret som Fuldmægtig for Indenrigsministeren, og at han med sit Personale er gaaet til at være Fuldmægtig for Indenrigsministeren; det er smukt og det maae vi takke for, men dersom Indenrigsministeren ikke har benyttet sin fulde Myndighed og ladet ham føle, at det er ham, der styrer, saa er det venligt, men svagt; thi det er hans Pligt at gjøre sin Myndighed gjældende. Amtsforvalternes Stilling vil ikke blive det mindste forandret, da Finantsministeren som Monarchiets Finantsminister ikke kan give dem et eneste Paalæg; jeg veed meget godt, hvad de kunne have at bestille for ham og hvorved han kan komme i Correspondance med dem, og det er, at de opkræve paa flere Steder Domaineindtægterne, som gaae i Statskassen; at vi betale for, at de gjøre det, og at de ikke blive lønneede særlig derfor som for at opkræve f. Ex. Bankrenter, Brandcontingent o. s. v., det er en gjensidig Bevilligheds sag; men den ærede Minister er som Monarchiets Finantsminister aldeles ikke deres legale Superieur. De betales med Kongerigets Penge, ere ansatte som særlige Embedsmænd i Kongeriget og have ikke med Monarchiets Finantsminister Andet at gjøre, end at han kan correspondere med dem angaaende Forretninger, hvori han er deres Sideordnede og ikke deres